

Uitzetting veelpleger en ongewenste vreemdeling na 15 jaar

Na een vooronderzoek van bijna drie jaar door de Vreemdelingenpolitie en een lange periode van vreemdelingenbewaring onder het VRIS-regime, is een veelpleger van het eerste uur naar Egypte uitgezet. De man was sinds 1995 onrechtmatig in Nederland.

Charles Diamond komt in 1995 in Nederland aan en vraagt asiel aan. Zijn asiolverzoek wordt afgewezen en Charles 'vertrekt'. In 1996 vraagt hij opnieuw asiel aan. Zijn aanvraag wordt opnieuw afgewezen en Charles 'vertrekt' weer.

In 2002 komt hij in aanraking met Justitie. Hij veroorzaakt veel onrust en overlast in de regio Den Haag. Hij maakt Den Haag namelijk al jarenlang met gewapende overvallen, diefstal, drugshandel en helingpraktijken onveilig. Charles blijkt dus al deze jaren illegaal in Nederland te zijn geweest. Omdat hij door de rechtbank veroordeeld wordt, moet Charles eerst zijn straf uitzitten, voordat ik zijn uitzetting kan organiseren.

Sinds 2005 heb ik met enige regelmaat een gesprek met Charles. Hij zit in vreemdelingenbewaring, omdat hij een lang strafblad heeft en is daardoor een ongewenst verklaarde vreemdeling. Elke keer als ik een stapje dichterbij kom en geregeld heb dat Charles Nederland kan verlaten, vraagt hij een verblijfsvergunning aan. Charles heeft het recht om de beslissing op deze aanvraag in Nederland af te wachten, waardoor ik dus niks kan doen.

Ik blijf wel met hem in gesprek. Charles Diamond vertelt mij dat hij uit Libië komt. Ik maak daarom een afspraak voor Charles en meld mij bij de Libische ambassade. De consul

zegt dat Charles geen Libiër is en ik krijg daarom geen vervangend reisdocument voor Charles. Ik moet verder spitten in de gegevens die ik van Charles heb om er achter te komen wie hij precies is en waar hij echt vandaan komt. Ik neem contact op met Interpol met de vraag of zij mee willen helpen zoeken naar Charles Diamond. Interpol is hiertoe bereid en start onderzoeken in tien Europese landen en vier Afrikaanse landen. Helaas hebben, na één jaar, alle onderzoeken van Interpol geen resultaat opgeleverd. Twee jaar later vindt de politie bij toeval een oude agenda van Charles. In deze agenda zit een brief uit 1996, die hij aan een oom geschreven heeft. Het adres dat op de brief staat is in Egypte.

Eindelijk een doorbraak

Ik kan nu gericht gaan zoeken en neem contact op met de Nederlandse ambassade in Egypte en vraag om hulp. Een medewerker van de ambassade gaat op pad en neemt een door mij opgestuurde foto van Charles Diamond mee en vindt de oom op het in de brief aangegeven adres. Bingo... de oom herkent Charles op de foto. Na het gesprek met de oom blijkt dat Charles ook een broer heeft, voor wie een paar jaar geleden een visum aangevraagd is. Als er een visum is aangevraagd, moet er ook een contactpersoon in Nederland zijn. Met deze informatie kan ik in Nederland verder zoeken.

In april, het jaar daarop, heeft de politie een gesprek met een contactpersoon in Nederland. De contactpersoon herkent de man op de foto van het visum als Charles Diamond. Dit is voor mij het bewijs om de Nederlandse ambassade in Egypte te vragen op zoek te gaan naar officiële papieren. In een volgend gesprek ontkent Charles dat hij familieleden heeft. Ook zegt hij dat hij niet kan schrijven, zodat hij zelf geen vervangend reisdocument kan aanvragen. Na flink zoeken vindt de oom in Egypte een geboorteakte van Charles. Ondertussen heeft de medewerker van de ambassade meer gesprekken met familieleden van Charles. Dankzij het opsporen van deze familieleden en de echte geboorteakte weet ik het zeker, Charles heeft inderdaad de Egyptische nationaliteit.

Ik ga samen met een collega van de politie met Charles in gesprek. Wij vertellen Charles dat zijn broer ons wil helpen met een DNA-onderzoek, zodat wij kunnen bewijzen dat Charles en de broer familie zijn. Ook dit maakt geen indruk op Charles. Hij houdt vol dat hij uit Libië komt.

Met alle bewijzen onder de arm ga ik met Charles naar de consul van Egypte in Nederland.

Een vervangend reisdocument afgeven lijkt nu een eitje...

De consul weigert echter, omdat Charles bij hoog en bij laag volhoudt dat hij niet uit Egypte komt. Mijn schriftelijke bewijzen tellen, vreemd genoeg, niet mee.

Aangezien ik zeker weet dat Charles uit Egypte komt, maar de ambassade niet wil meewerken aan het afgeven van een vervangend reisdocument, neem ik contact op met mijn collega's voor een gedwongen uitzetting. Charles is immers een crimineel die veel overlast veroorzaakt. Ik heb dus genoeg redenen om Charles gedwongen uit te zetten!

We besluiten Charles zonder geldig reisdocument terug te brengen naar Egypte. Om te voorkomen dat de autoriteiten bij aankomst in Egypte moeilijk gaan doen en Charles linea recta weer terugsturen naar Nederland, ga ik een paar dagen eerder. Ik voer gesprekken met mijn collega's van de Egyptische immigratiedienst en medewerkers op het vliegveld. Om te bewijzen dat Charles staatsburger is van Egypte heb ik de geboorteakte en de getuigenverklaringen meegenomen.

Als Charles een paar dagen later op het vliegveld aankomt, houdt hij bij hoog en bij laag vol dat hij uit Libië komt. Maar gelukkig is de medewerker van de immigratiedienst niet te vermurwen en concludeert al heel snel dat hij echt een landgenoot is.

Na een uitvoerige, langdurige en intensieve voorbereiding en samenwerking met de politie, de Koninklijke Marechaussee en de DT&V is de man in maart 2010 probleemloos uitgezet en geaccepteerd door de autoriteiten van zijn geboorteland Egypte.